

281

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 23 listopada 1956 r.

w sprawie przyznawania dodatków do rent dla rencistów nie pracujących i nie posiadających poza rentą dochodu z innych źródeł.

Na podstawie art. 60 ust. 3 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1956 r. Nr 43, poz. 200), zwanego w dalszym ciągu „dekretem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dodatki do rent starczych, inwalidzkich i rodzinnych, przewidziane w art. 60 dekretu, przysługują rencistom nie pracującym i nie posiadającym poza rentą dochodu z innych źródeł — na zasadach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Dodatek do renty rodzinnej przysługuje uprawnionym do tej renty członkom rodziny, jeżeli warunki przewidziane w ust. 1 spełniają wszyscy uprawnieni do renty członkowie rodziny. Gdy warunki do dodatku spełniają tylko niektórzy uprawnieni do renty członkowie rodziny, członkom tym przysługuje dodatek do renty, jeżeli nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego z pozostałymi uprawnionymi do renty członkami rodziny, którzy nie spełniają warunków do tego dodatku.

§ 2. 1. Zatrudnienie rencisty dorywcze lub w niepełnym wymiarze godzin nie stanowi przeszkody do otrzymania dodatku, jeżeli z tytułu tego zatrudnienia rencista otrzymuje wynagrodzenie poniżej 500 zł miesięcznie.

2. Za dochód z innych źródeł poza rentą (§ 1 ust. 1), wyliczający prawo do dodatku, uważa się dochód:

- 1) z posiadanego przez rencistę gospodarstwa rolnego o obszarze co najmniej 2,5 ha,
- 2) z posiadanego przez rencistę przedsiębiorstwa przemysłowego, handlowego lub rzemieślniczego, bez względu na wysokość dochodu z tego przedsiębiorstwa,
- 3) posiadany przez rencistę z wszelkich innych źródeł w wysokości co najmniej 500 zł miesięcznie, z wyłączeniem jednak kwot otrzymywanych z tytułu alimentacji.

3. Wartość dochodów z kilku źródeł, o których mowa w ust. 1 i 2, zlicza się.

§ 3. Wypłaty dodatków rencistom zamieszkałym za granicą dokonuje się, jeżeli z krajem ich pobytu została zawarta umowa o wzajemności w zakresie ubezpieczeń społecznych. Wynagrodzenia i inne dochody uzyskiwane za granicą ocenia się w złotych w takiej wysokości, według jakiej oblicza się wartość rent zagranicznych wypłacanych w Polsce.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1956 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: w z. *L. Chajn*

282

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 24 listopada 1956 r.

w sprawie podziału renty rodzinnej między uprawnionych członków rodziny.

Na podstawie art. 51 ust. 2 i art. 77 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1956 r. Nr 43, poz. 200), zwanego w dalszym ciągu „dekretem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. Podziału renty rodzinnej na równe części pomiędzy członków uprawnionych do renty dokonuje się, gdy:

- 1) uprawnionymi do renty są małżonek oraz dzieci, wnuki lub rodzeństwo, a małżonek nie sprawuje nad nimi wszystkimi opieki,
- 2) uprawnionymi do renty rodzinnej oprócz małżonka, dzieci, wnuków i rodzeństwa są również rodzice zmarłego,
- 3) uprawniony pełnoletni członek rodziny zażąda wypłaty części renty rodzinnej do swoich rąk.

§ 2. Rentę rodzinną, która ulega podziałowi na równe części, stanowią:

- 1) podstawowa kwota renty rodzinnej (art. 52 ust. 1 dekretu),
- 2) kwota wzrostu renty rodzinnej należna wszystkim uprawnionym członkom rodziny z powodu śmierci pracownika wskutek wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej (art. 52 ust. 2 dekretu),
- 3) kwota wzrostu renty rodzinnej należna wszystkim uprawnionym członkom rodziny ze względu na większą ilość uprawnionych (art. 52 ust. 3 dekretu).

§ 3. Jeżeli obliczona kwota renty rodzinnej (§ 2) łącznie z kwotami wzrostu przysługującego indywidualnie niektórym tylko członkom rodziny do ich części renty (art. 52 ust. 4 i 5 dekretu) oraz dodatkami do renty rodzinnej, przewidzianymi w art. 56 ust. 2, art. 59 ust. 2 i art. 60 dekretu przekracza górną granicę renty rodzinnej (art. 52 ust. 6 dekretu), wówczas rentę rodzinną oraz kwoty indywidualne i dodatki do renty obniża się do wysokości odpowiadającej stosunkowi, w

jakim pozostaje górna granica renty rodzinnej do kwoty obliczonej łącznie dla wszystkich członków rodziny.

§ 4. Jeżeli nad uprawnionymi do renty rodzinnej dziećmi, wnukami i rodzeństwem sprawują opiekę różne osoby i renta rodzinna ulega podziałowi na zasadach § 1, wówczas kwotę dodatków do renty rodzinnej określoną w art. 55 ust. 2 de-

krety dzieli się na równe części pomiędzy dzieci, wnuki i rodzeństwo.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: w z. *L. Chajm*

283

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 26 listopada 1956 r.

w sprawie wypłaty rent osobom pozbawionym wolności oraz świadczeń dla tych osób, jeśli uległy wypadkowi przy pracy w czasie pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 19 ust. 4 i art. 36 ust. 4 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1956 r. Nr 43, poz. 200), zwanego dalej „dekretem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rencjście pozbawionemu wolności na okres dłuższy niż jeden miesiąc przekazuje się rentę bez dodatków dla dzieci, wnuków i rodzeństwa pod adresem więzienia.

2. Dodatki dla dzieci, wnuków lub rodzeństwa przekazuje się do rąk osoby opiekującej się uprawnionymi do tych dodatków.

§ 2. 1. Na wniosek rencisty pozbawionego wolności może być wypłacana przysługująca mu renta (bez dodatków dla dzieci, wnuków i rodzeństwa) w całości lub w części wskazanym przez niego członkom rodziny.

2. Jeżeli rencista pobierający rentę, pensję lub zaopatrzenie emerytalne z tytułu własnej pracy posiada członków rodziny wymienionych w art. 45 ust. 1 dekretu, członkom tym wypłaca się na ich wniosek przez cały czas pozbawienia rencisty wolności:

- a) $\frac{1}{2}$ renty, jeżeli jest jeden członek rodziny,
- b) $\frac{2}{3}$ renty, jeżeli jest dwóch lub więcej członków rodziny.

§ 3. Rencistom lub członkom rodziny, którym na podstawie dotychczasowych przepisów wypłaca się rentę w innych kwotach niż określone w § 1 lub w § 2, przekazuje się na ich wniosek rentę według zasad niniejszego rozporządzenia, z tym że pierwsza wypłata renty według tych zasad będzie

dokonana od najbliższego terminu płatności renty, przypadającego po upływie miesiąca od zgłoszenia wniosku.

§ 4. Osoby pozbawione wolności, które przy pracy wykonywanej w ramach regulaminu więziennego albo w drodze do takiej pracy lub z pracy uległy wypadkowi bądź też w związku z tą pracą zachorowały na chorobę zawodową i wskutek tego stały się inwalidami (art. 12 dekretu), mają prawo do świadczeń przewidzianych w dekreście dla pracowników, którzy stali się inwalidami na skutek wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej.

§ 5. 1. W razie śmierci osoby pozbawionej wolności wskutek wypadku lub choroby zawodowej (§ 4) członkom rodziny tej osoby określonym w art. 45 dekretu przysługują świadczenia przewidziane w dekreście dla członków rodzin pozostałych po pracownikach, którzy zmarli wskutek wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej.

2. Członkowie rodziny (ust. 1) są uprawnieni do renty rodzinnej, jeżeli odpowiadają warunkom wymaganym do uzyskania renty rodzinnej w myśl dekretu. Spełnienie przewidzianego w art. 45 ust. 1 pkt 2 dekretu warunku pozostawania na utrzymaniu osoby, która zmarła, ocenia się według stanu, jaki istniał przed pozbawieniem tej osoby wolności.

§ 6. Tracą moc wszystkie dotychczasowe przepisy w przedmiotach uregulowanych niniejszym rozporządzeniem.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: w z. *L. Chajm*

284

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 27 listopada 1956 r.

w sprawie okresów zatrudnienia na obszarze Państwa Polskiego, udzielania świadczeń rentowych z tytułu zatrudnienia za granicą oraz zbiegu świadczeń rentowych z tytułu zatrudnienia w Polsce z prawem do świadczeń z instytucji zagranicznych.

Na podstawie art. 7 ust. 4 i art. 15 ust. 3 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1956 r. Nr 43, poz. 200), zwanego dalej „dekretem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. Okresy zatrudnienia na obszarze Ziemi Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska przed włączeniem tych obszarów

do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zalicza się przy ustalaniu prawa do świadczeń na podstawie dekretu wszystkim osobom zamieszkałym na terenie Państwa Polskiego.

§ 2. Warunek 5 lat zatrudnienia po Wyzwoleniu, przewidziany w art. 7 ust. 3 dekretu, od którego spełnienia uzależnione jest uznanie okresów zatrudnienia za granicą za okresy